

“ Ο ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΟΣ ΣΤΟ ΤΣΙΝΑΡΙ ”:

(ΜΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

«ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ»

ΔΑΣΚΑΛΑ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ:

ANNA ΛΑΓΟΥ)

ΠΡΑΞΗ Α’:

Αφηγητής Α:

Μια από τις ιστορικότερες γειτονιές της Θεσσαλονίκης είναι το Τσινάρι.Καλντερίμια, εγκαταλελειμμένα σπίτια και μυρωδιά από ξυλόσομπα συνθέτουν ένα σκηνικό που ξυπνάει μνήμες από άλλες εποχές. Και πιο συγκεκριμένα από το 1885,τότε που άνοιξε για πρώτη φορά το καφενείο Τσινάρι από ένα τούρκο, τον Κιοσσέ .

Τον επόμενο αιώνα, με τον ξεριζωμό της Σμύρνης και την ανταλλαγή των πληθυσμών, στη συνοικία της Άνω πόλης εγκαθίστανται Έλληνες και το Τσινάρι περνά σε Έλληνες ιδιοκτήτες.Και από καφενές μετατρέπεται σε παραδοσιακό τσιπουράδικο με συνταγές από τα παράλια της Μ.Ασίας.Το κτήριο έχει καταγραφεί ως διατηρητέο όπως και πολλά άλλα κτήρια στην περιοχή.

[Την ώρα που η αφηγήτρια μιλά 3 τουρίστες περνούν : φωτογραφίζουν, χαζεύουν τα δρομάκια και προσανατολίζονται με ένα χάρτη.]

(ΣΚΗΝΗ:Έξω από το Τσινάρι.3 τραπεζάκια .Στο πρώτο 3 φοιτήτριες με τα βιβλία και ένα λάπτοπ,φαίνεται πως ετοιμάζουν μια εργασία .Στο δεύτερο 2 φίλοι. Το τρίτοτραπεζάκι άδειο.)

Α’ φίλος: Παιδί!Φέρε μας 2 ουζάκια και κανά μεζεδάκι!ξέρεις εσύ...

Γκαρσόν: Έφτασεεε! (έρχεται,αφήνει τα ουζάκια)

Β’ φίλος: Α!Μπράβο! Σήμερα καρντάσι κερνάω εγώ.

Α’ φ. : Γιατί; γενέθλια έχεις;

Β φίλος: Γιατί χτες νίκησε ο ΠΑΟΚ.! Η ΟΜΑΔΑΡΑ ΜΟΥ!

(Τσουγκρίζουν τα ποτήρια) μαζί: στην υγεία μας φίλε!!

(Μπαίνει μια παρέα με 3 φίλους,Χρόνης,Μάκης.Αντώνης)

Α: Ελάτε βρε παιδιά να πιούμε ένα καφέ στο Τσινάρι!

Μ:Να παίξουμε και κανα τάβλι.Καιρό έχουμε να βρεθούμε.

X: Τι ωραία αυτή η γωνιά της Άνω Πόλης. Δεν άλλαξε. Σαν να την ξέχασε ο χρόνος.

A: Κάθε φορά που έρχομαι ηρεμεί η ψυχή μου. Ξαναγυρίζω στα παιδικά μου χρόνια. Θυμάσαι Μάκη που παίζαμε κρυφτό σ' όλα τα γύρω δρομάκια;

M: αν θυμάμαι ; άκου τι λέει; Δεν θυμάσαι που πηδούσαμε από τις μάντρες και μπαίναμε στις αυλές για να κρυφτούμε;

X: Και την κυρα- Λένη που μας κυνηγούσε με το σκουπόξυλο, γιατί της χαλούσαμε τα λουλούδια !

Κεφετζής: Τι θα πάρει η παρέα;

Όλοι: Από ένα διπλό ελληνικό !.
(έρχεται και σεβίρει)

ΠΡΑΞΗ Β΄:

Αφηγητής Β :

Είναι μεσημέρι πια. Εδώ θα φτάσουν σε λίγο ο Σαύρος ο δεινόσαυρος και ο μικρός Γιαννάκης. Πρέπει να σας πω πως ο Σαύρος είναι αόρατος καθώς και ο Γιαννάκης, όση ώρα είναι σκαρφαλωμένος στην πλάτη του παράξενου φίλου του. Οι δύο φίλοι από το πρωί σήμερα τριγυρίζουν αόρατοι και ανενόχλητοι στη Θεσσαλονίκη και γνωρίζουν τα μνημεία της και την ιστορία που κρύβει το καθένα. Το Τσινάρι θα είναι η τελευταία τους στάση. Και οι δυο είναι ξελιγωμένοι από την πείνα και διψούν.

(Μπαίνουν ο Σαύρος και ο Γιάννης)

Γιάννης: Σαύρε , ξέρεις που είμαστε τώρα;

Σαύρος: Όχι, είναι κάποιο μέρος που μπορείς να φας;

Γιάννης: Μα βέβαια εδώ είναι το τσινάρι.

Σαύρος: το ποιο;

Γιάννης: το Τσινάρι. «Τσινάρι» στα τουρκικά σημαίνει πλατάνι.

Σαύρος: ΑΑΑΑ! μάλιστα! και τι είναι αυτό;

Γιάννης: μανιτάρι μαγικό! τι είναι μωρέ Σαύρο; ένα τσιπουράδικο –καφενείο!
δεν το βλέπεις;

Σαύρος: Και τι κάνει ο κόσμος στο τσιπουράδικο;

Γιάννης: Α, μα δεν παίζεσαι μου φαίνεται. Τρώει και πίνει. Δε βλέπεις;

Σαύρος:Καλά ντε,μη βαράς!μάλλον άρχισα να μη βλέπω καλά από την πείνα.
Και αυτό εδώ τι είναι;

Γιάννης:Αυτή είναι μια πέτρινη βρύση από την οθωμανική εποχή!

Σαύρος:ουάου!!!

Γιάννης:Σαύρο διψάω πολύ!θα με κατεβάσεις να πω νερό;σε παρακαλώ!

Σαύρος:Ναι!αλλά πρώτα θα μου πεις τι ξέρεις γι'αυτή τη βρύση.

Γιάννης: Εντάξει!Αυτή είναι μια πέτρινη βρύση από την εποχή της οθωμανικής κυριαρχίας.Οι τούρκοι τότε έχτιζαν όμορφες βρύσες για τους περαστικούς.

Σαύρος:Για τους περαστικούς;γιατί;

Γιάννης:

Οι περαστικοί όταν έπιναν νερό εύχονταν για την υγεία και την ψυχή αυτού που την είχε φτιάξει.Έτσι να δροσίζεται και η δική του ψυχή ,όταν θα πήγαινε στον Παράδεισο.

Τα χρόνια εκείνα δεν πήγαινε ξέρεις το νερό στο σπίτι του καθενός ,όπως σήμερα.Έτσι σε αυτή τη βρύση,ερχόντουσαν οι γυναίκες της γειτονιάς με τις στάμνες τους κι έπαιρναν νερό για τα σπίτια τους:να πιουν,να κάνουν το μπάνιο τους, να πλύνουν.Μαζεύονταν λοιπόν Ελληνίδες ,Τουρκάλες κι Εβραιοπούλες κι αρχίζαν το κους-κους.

Σαύρος:το ποιο;

Γιάννης:

Το κουτσομπολιό βρε!α,είναι μια αγαπημένη συνήθεια των ανθρώπων....
Οι βρύσες και οι μαχαλάδες ήταν οι χώροι συνάντησης των γυναικών όπου επικοινωνούσαν και σχολίαζαν όλα τα νέα της γειτονιάς:
ποια έκαψε το φαΐ της,ποια αρραβωνιάστηκε και ποιόν, ποιος μπήκε, ποιος βγήκε...Με αρκετό αλατοπίπερο βέβαια! Έτσι,για να νοστιμίσει η καθημερινότητά τους.

Και οι άντρες, βέβαια, μαζεύονταν και τα λέγανε στον καφενέ.

Σαύρος: αααα....

Γιάννης:τόρα θα με κατεβάσεις να πω νερό;
(τον κατεβάζει... πίνει νερό)

Σαύρος:Ρε φίλε θα φάμε τίποτα στο τσιπουράδικο; όλη μέρα τριγυρνάμε...

Γιάννης:

Κοίτα! μιας και σήμερα είμαστε αόρατοι θα τσιμπήσω δυο σουτζουκάκια από κείνη την παρέα! (Δείχνει τους 2 φίλους Πασοκτζήδες)
Τα σουτζουκάκια είναι ο αγαπημένος μου μεζές. Να φας από τη γιαγιά μου, που είναι Σμυρνιά, να γλύφεις και τα δάκτυλά σου...

(Πάει και αρπάζει δυο μεζέδες. Τα τρώνε φεύγοντας)

[Αρχίζει η μουσική... «όμορφη Θεσσαλονίκη»]

Α' φίλος: Καλά ρε φίλε !πότε τα έφαγες όλα!

Β' φίλος: εγώ ή εσύ; Άντε να πάρουμε ακόμα μία σουτζουκάκια ,
γιατί πεινάω. Και το απόγευμα έχω αγώνα.

(Η μουσική δυναμώνει. Τα φώτα χαμηλώνουν.

Τα παιδιά ξαναπαίνουν στη σκηνή. Σηκώνονται κ υποκλίνονται.)

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ Ε1 :

ΑΦΗΓΗΤΕΣ:

**ΜΕΛΙΝΑ ΒΑΓΓΕΛΑΚΑΚΗ
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΠΕΪΟΥ**

ΤΟΥΡΙΣΤΡΙΕΣ:

**ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΑΪΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΗΛΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΧΥΣΚΟΛΙ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ**

ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ:

**ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΥΜΠΑΤΗ
ΣΟΦΙΑ ΤΙΜΟΘΕΪΔΟΥ
ΒΟΥΛΑ ΒΟΥΔΟΥΡΗ**

ΓΙΑΝΝΗΣ:

ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΣΑΥΡΟΣ,Ο ΛΕΙΝΟΣΑΥΡΟΣ:

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΛΙΑΚΑΣ

ΚΑΦΕΤΖΗΣ:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΙΛΟΙ ΠΑΟΚΤΖΗΔΕΣ:

**ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ
ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΖΑΒΟΥΝΗΣ**

ΦΙΛΟΙ :

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΜΠΑΣΛΗΣ
ΜΑΚΗΣ ΠΑΣΙΑΛΗΣ
ΧΡΟΝΗΣ ΚΡΟΜΜΥΔΑΣ**